

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Ek/555/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121247740
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Falátová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121247740.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: W. W., A.. XX.XX.XXXX, S. W. S.G. XX/C, XXX XX W.-H., zast.: GHS Legal, s.r.o. IČO: 47 232 544, so sídlom Lazaretská 3/A, 811 08 Bratislava-Staré Mesto, proti povinnému: P. H. O.E., A.. XX.XX.XXXX, S. W. I. T. XXX/XX, XXX XX A., zast.: JUDr. Roman Jurík, IČO: 40 353 729, so sídlom M. Flengera 4, 940 01 Nové Zámky, o vymożenie pohľadávky vo výške 5.650,- Eur s príslušenstvom, trov pôvodného konania a trov exekúcie, vedenej u súdnej exekútorky: JUDr. Iveta Ailerová, so sídlom exekútorského úradu J. Bottu 21, 934 01 Levice, sp. zn. 402EX 211/21, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Oprávnenému sa voči povinnému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 133,56 Eur, ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

III. Povinný n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 09.02.2021 domáhal od povinného pohľadávky vo výške 5.650,- Eur s príslušenstvom, trov pôvodného konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 16C/153/2015 zo dňa 17.06.2019 v spojení Rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/203/2019 zo dňa 30.09.2020; Uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 16C/153/2015 zo dňa 30.10.2020 (ďalej aj ako „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 02.03.2021 súd poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútorku: JUDr. Iveta Ailerová, so sídlom exekútorského úradu J. Bottu 21, 934 01 Levice, ktorá ju vedie pod spisovou značkou 402EX 211/21.

3. Súdnej exekútorky bolo dňa 06.04.2021 doručené podanie povinného označené ako „Návrh povinného na zastavenie exekúcie“ zo dňa 06.04.2021, v ktorom povinný uviedol, že návrh podáva v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku (upovedomenie doručené 18.03.2021, posledný deň lehoty na podanie návrhu 02.04.2021, deň pracovného pokoja, posledným dňom lehoty je teda nasledujúci pracovný deň, 06.04.2021), pričom dôvodom na zastavenie exekúcie je, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu (§ 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku) a návrhom sa domáha zastavenia exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený si v exekučnom konaní uplatnil judikovanú pohľadávku spočívajúcu v bezdôvodnom obohatení, ktoré pôvodne malo výšku (úspešne uplatnenú v základnom konaní) 6.000,- Eur, po čiastočnom plnení povinného klesla na exekvovaných 5.650,- Eur (táto pohľadávka podľa právoplatného rozsudku svedčí oprávnenému proti povinnému), pričom povinný sa vo vyhľadávacom konaní neúspešne bránil tým, že ide síce o pohľadávku oprávneného, no na jeho úkor sa bezdôvodne neobohatil povinný, ale urobila tak tretia

osoba. Povinný má síce len malý priestor ďalej spochybňovať svoju judikovanú povinnosť. Keďže však považuje právoplatné rozhodnutie súdu za natoľko chybné, že ho možno označiť za justičný omyl, výsledok konania postihnutého značnou mierou zmätočnosti, využíva ešte dostupné prostriedky nápravy a proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie, ktoré prikladá. Keďže rozhodnutie o výške náhrady trov konania sa považuje za závislý výrok, smeruje tento návrh na zastavenie exekúcie aj proti tej časti, v ktorej si oprávnený vymáha trovy konania a v prípade úspechu v dovolacom konaní by dovolací súd obligatórne zrušil aj uznesenie o výške náhrady trov konania, hoci ho povinný dovolaním samostatne nenapadol (v tomto smere dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania, pozri § 439 písm. a) CSP.). Povinnému vznikli v konaní tieto trovy, vychádzajúc z vymáhanej sumy podľa upovedomenia 13.821,80 Eur (vymáhaná pohľadávka aj s príslušenstvom 12.276,20 Eur a trovy exekučného konania 1.545,60 Eur). Prevzatie veci a príprava na zastupovanie 151,87 Eur, režijný paušál 10,97 Eur, tento návrh 151,87 Eur, režijný paušál 10,87 Eur, spolu 325,48 Eur.

4. Súdna exekútorka predložila návrh povinného na zastavenie exekúcie dňa 27.04.2021 súdu na rozhodnutie spolu s vyjadrením oprávneného.

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 21.04.2021 uviedol, že s návrhom povinného na zastavenie predmetnej exekúcie nesúhlasí, a zároveň trvá na pokračovaní vedenia exekučného konania voči povinnému a vzhľadom na dôvody, pre ktoré povinný žiada zastaviť prebiehajúce exekučné konanie, považuje oprávnený predmetné konanie povinného za účelové a obštrukčné, ktorého jediným cieľom je vyhnúť sa povinnosti plnenia záväzku špecifikovaného v právoplatných a vykonateľných exekučných tituloch. Odkazom na § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“) povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie tvrdí, že dôvod, pre ktorý povinný žiada o zastavenie exekúcie má údajne spočívať v existencii iných skutočností, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom povinný vo svojom návrhu (str. 2 ods. 2) tvrdí, že má síce len malý priestor spochybňovať svoju judikovanú povinnosť, no keďže považuje právoplatné rozhodnutie súdu za natoľko chybné, že ho dokonca označuje za justičný omyl, snaží sa využiť dostupné prostriedky nápravy a preto podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie. S prihliadnutím na vyjadrenie povinného uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie možno podľa oprávneného tvrdiť, že jediný skutočný dôvod, pre ktorý povinný podal predmetný návrh na zastavenie exekúcie, spočíva v ničím nepodloženom, subjektívnom názore povinného, ktorý považuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdov, na podklade ktorých sa vedie exekúcia, za chybné a oprávnený v tejto súvislosti poukazuje na to, že okrem argumentu povinného o ním podanom dovolaní voči rozhodnutiu odvolacieho súdu, povinný neuviedol v predmetnom návrhu na zastavenie exekúcie žiadne iné skutočnosti, ktoré by aj reálne mali brániť vymáhateľnosti exekučného titulu. Samotné podanie dovolania, na ktoré povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie odkazuje, však taktiež nemá podľa platnej právnej úpravy následok spočívajúci v zastavení exekúcie a taktiež oprávnený považuje za potrebné v tejto súvislosti uviesť, že hoci je povinný, ako žalovaný v sporovom konaní plne oprávnený na podanie dovolania, samotné využitie predmetného mimoriadneho opravného prostriedku v sporovom konaní a jeho podanie proti exekučnému titulu nemá však žiadny vplyv na prebiehajúce exekučné konanie, nakoľko nie je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie. Odkazujúc na konštantnú judikatúru oprávnený poukazuje taktiež nato, že podanie dovolania nemá suspenzívny účinok, keďže nezakladá odklad vykonateľnosti exekučného titulu ex officio: „Podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu.“ Oprávnený bol nútený iniciovať predmetné exekučné konanie o vymoženie dlžnej sumy od povinného cestou súdneho exekútora, podaním návrhu na začatie exekúcie, nakoľko povinný nerešpektoval právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdov (Rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn.:16C/153/2015-242, zo dňa 17.06.2019, Rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp.zn.:12CO/203/2019-315 zo dňa 30.09.2020 a Uznesenie Okresného súdu Nitra, sp.zn.:16C/153/2015-363, zo dňa 30.10.2020) a v lehote na plnenie, povinnosti vo vzťahu k oprávnenému nesplnil. Tvrdenie povinného, ktorý považuje exekučné tituly, na podklade ktorých je vedené predmetné exekučné konanie, za justičný omyl nemožno podľa oprávneného v žiadnom prípade vyhodnotiť ako dôvod spôsobilý zastaviť prebiehajúce exekučné konanie, ide o subjektívny, ničím nepreukázaný názor povinného, ktorý však nezakladá žiadny z dôvodov majúcich za následok zastavenie exekúcie. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje na to že, všetky vyššie spomínané rozhodnutia, na podklade ktorých je vedené predmetné exekučné konanie, preukázateľne spĺňajú zákonom vyžadované predpoklady materiálnej, ako aj formálnej vykonateľnosti exekučného titulu a sú spôsobilým podkladom pre vedenie predmetného exekučného konania. Oprávnený v súvislosti

s exekučným titulom, ako spôsobilým podkladom pre vedenie exekúcie poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu SR, sp.zn.:IV.ÚS306/2007-18, zo dňa 06.12.2007, ktorý vo svojom rozhodnutí na margo exekučných titulov konštatuje: „Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom; materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného hlavne určitý výrok.“ Aj vzhľadom na vyššie citované rozhodnutie Ústavného súdu SR má oprávnený za to, že súdne rozhodnutia, na podklade ktorých je vedená predmetná exekúcia, sú spôsobilými exekučnými titulmi, a preto je exekučný súd v tomto štádiu konania viazaný predmetnými právoplatnými a vykonateľnými exekučnými titulmi, ako aj ich výrokmi. Keďže povinný v podanom návrhu tvrdí, že právoplatné rozhodnutia sú chybné a preto ich nerešpektuje, nakoľko na ich základe neplní povinnosti vo vzťahu k oprávnenému, oprávnený považuje za potrebné v tejto súvislosti uviesť, že podľa aktuálne platnej právnej úpravy, ako aj v súlade s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít platí, že exekučný súd je obsahom rozhodnutia (exekučného titulu) viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (ktoré podľa názoru oprávneného neexistujú) sa do exekučného konania neprenášajú. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť a vecnú správnosť exekučných titulov, s ktorými povinný nesúhlasí. Dokonca Ústavný súd SR v Uznesení, sp.zn.:III. ÚS 41/2011-31, zo dňa 03.05.2011 na margo uvedeného uvádza: „Súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal.“ Záverom oprávnený konštatuje, že predmetný návrh povinného na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný. Oprávnený upozorňuje, že povinný v predmetnom podaní nepreukázal existenciu žiadneho zo zákonom špecifikovaných dôvodov, ktoré by reálne opodstatňovali zastavenie prebiehajúcej exekúcie. V súvislosti so žiadosťou oprávneného na zamietnutie predmetného návrhu povinného na zastavenie exekúcie oprávnený odkazuje na konštantnú rozhodovaciu prax exekučného súdu (Okresný súd Banská Bystrica), ktorý v obdobných prípadoch vždy vydal rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Výška trov právneho zastúpenia oprávneného v predmetnom exekučnom konaní je vyčíslená v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 v spojení s ustanovením § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len ako „Vyhláška“). Oprávnený si voči povinnému uplatňuje nárok na náhradu trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní vo výške 526,10 Eur (3x právny úkon po 135,27 Eur: prevzatie a príprava právneho zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh na začatie exekúcie, písomné podanie na súd - vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie + 3x režijný paušál po 10,87 Eur + 20 % DPH). Oprávnený má za to, že povinný v predmetnom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, ktoré by opodstatnene mali viesť k zastaveniu predmetnej exekúcie. Keďže sú splnené obidva procesné predpoklady oprávňujúce podanie návrhu na vykonanie exekúcie, t. j. i.) vykonateľný exekučný titul a ii.) skutočnosť, že povinný dobrovoľne neplnil v zmysle exekučného titulu, oprávnený týmto žiada príslušný súd, aby návrh povinného zo dňa 06.04.2021 na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu, v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku a priznal oprávnenému voči povinnému náhradu trov exekučného konania vo výške 100 %.

6. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie

exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

10. Podľa § 121 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

11. Podľa § 121 ods. 2 CSP, do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

12. Podľa § 125 ods. 1 CSP, podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

13. Podľa § 125 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevzýva.

14. Súd má za preukázané, že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 18.03.2021 a návrh na zastavenie exekúcie povinný zaslal súdnej exekútorke prostredníctvom e-mailu dňa 06.04.2021 (posledný deň lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie bol dňa 02.04.2021, ktorý bol však štátnym sviatkom, preto posledným dňom lehoty v zmysle § 121 ods. 4 CSP bol dňa 06.04.2021) a následne ho dodatočne doručil v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu v 10-dňovej lehote dňa 12.04.2021 v zmysle § 125 ods. 2 CSP. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného a predložených dokumentov dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný včas, avšak nie je dôvodný.

15. V danej veci súd zistil, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 16C/125/2015 zo dňa 17.06.2019, ktorým bol žalovaný vo výroku I. (povinný v danom exekučnom konaní) povinný zaplatiť žalobcovi sumu 6.000,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.000,- Eur od 10.01.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo výroku II. súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku III. súd žalobcovi voči žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Daný exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 14.10.2020 a vykonateľnosť dňa 18.10.2020 vo výroku I. a III. v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/203/2019 zo dňa 30.09.2020, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku I. a vo výroku III. o trovách konania. Oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie pripojil aj ďalší exekučný titul, uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 16C/125/2015 zo dňa 30.10.2020, ktorým bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 5.047,38 Eur pozostávajúci zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 360,- Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 4.687,37 Eur, do troch dní od doručenia tohto uznesenia. Daný exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 09.12.2020 a vykonateľnosť dňa 28.11.2020.

16. Jedným z predpokladov vedenia exekučného konania je relevantný exekučný titul, bez jeho existencie ktorého nemožno exekúciu vykonať. Súd dospel k záveru, že rozhodnutia, na podklade ktorých sa začala exekúcia, a ktoré majú byť exekučnými titulmi, spĺňajú zákonné náležitosti a neodporujú zákonu, preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 1 Exekučného poriadku správne vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi.

17. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie v danom prípade bolo tvrdenie, že považuje právoplatné rozhodnutie súdu za natoľko chybné, že ho možno označiť za justičný omyl, preto využíva ešte dostupné prostriedky nápravy a proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie Súd k námietkam povinného uvádza, že Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a povolenie exekúcie.

18. Exekučný súd je viazaný spôsobilým exekučným titulom a je oprávnený skúmať iba to, či došlo k zániku judikovaného práva po vydaní exekučného titulu, príp. exekučných titulov. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučných titulov, na podklade ktorých je exekúcia vykonávaná, nakoľko exekučný súd nepôsobí ako ďalšia opravná inštancia v sústave súdov a preto mu zákon

nezveruje právomoc predložené exekučné tituly akokoľvek preskúmať z hľadiska ich správnosti ale skúma len tie náležitosti, ktoré sú rozhodujúce pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a povolenie exekúcie. Skutočnosť, že povinný podal mimoriadny opravný prostriedok vo forme dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu, nie je pre vedenie exekučného konania nejako významná. Súd uvádza, že požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky o poskytnutie informácií o stave dovolacieho konania, na čo mu bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky oznámené, že spis bol doručený na NS SR dňa 29.04.2021 a bol zaevidovaný pod sp. zn.: 9Cdo/128/2021, pričom ku dnešnému dňu 16.06.2021 nie je vytyčený termín pojednávania a nie je vo veci rozhodnuté. Skutočnosťou teda naďalej zostáva, že exekučné tituly, ktoré sú podkladom na vykonanie exekúcie sú v celom rozsahu právoplatné a vykonateľné, a preto nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

19. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný. Súd nemal zo strany povinného za preukázané, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (I. výroková veta rozhodnutia).

20. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

21. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

22. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

24. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky za zaplatený súdny poplatok s hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. V zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci, teda zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré úspešný účastník vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Nakoľko oprávnený bol v tomto konaní úspešný, pretože súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s konaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Právny zástupca oprávneného si v podaní zo dňa 21.04.2021 uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní vo výške 526,10 Eur (3x právny úkon po 135,27 Eur: prevzatie a príprava právneho zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh na začatie exekúcie, písomné podanie na súd - vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie + 3x režijný paušál po 10,87 Eur + 20 % DPH). Náhrada trov právneho zastúpenia (vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie) bola oprávnenému priznaná v sume 133,56 Eur podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) a § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, pričom súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 5.650,- Eur (1 úkon právnej služby - vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 100,43 Eur + režijný paušál vo výške 10,87 Eur + 20 % DPH vo výške 22,26 Eur). O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 199d ods. 1 Exekučného poriadku a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov konania spojených so zastupovaním oprávneného v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, vo výške 133,56 Eur. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude súd postupovať v súlade s § 199d Exekučného poriadku a vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie (II. výroková veta rozhodnutia).

28. V súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie si povinný uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 325,48 Eur: prevzatie veci a príprava na zastupovanie 151,87 Eur, režijný paušál 10,97 Eur, tento návrh 151,87 Eur, režijný paušál 10,87 Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci, teda zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré úspešný účastník vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Nakoľko povinný bol v tomto konaní neúspešný, pretože súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, povinnému voči oprávnenému tak nevznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov v súvislosti s konaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, preto súd rozhodol tak, že povinný nemá nárok na náhradu trov konania (III. výroková veta rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.